שביטולה של תורה זהו שכתוב "אשר שברת" "אמר לו הקב"ה למשה יישר כחך ששברת, ואמר "כי יש לקשט תלמיד חכם שסרח אין מבזין אותו בפרהסיא שנאמר "וכשלת היום וכשל גם נביא עמך לילה" כסדר כלילה, ואמר כי יש לקשט כל המשכח דבר אחד מתלמודו עובר בלאו שנאמר "השמר לך ושמור נפשך מאד פן תשכח את הדברים" וכתיב אבין אמר ר' אילעא "דאמר רבי אבין אמר ר' אילעא כל מקום שנאמר "השמר" פן ואל" אינו אלא לא תעשה "רבינא אמר "השמר" ופן "שני לאוין נינהו "רב נחמן בר יצחק אמר בשלשה לאוין שנאמר "השמר לך ושמור נפשך מאד פן תשכח את הדברים" "יכול אפי' מרמת אנסו? ת"ל "ופן יסורו מלבבך" במסדים מלבו הכתוב מדבר, רבי דוסתאי "בר' יניי אמר "יכול אפילו תקפה עליו משנתו? ת"ל "רק" יחזון ור' אלעזר דאמרי תרוייהו תורה ניתנה בארבעים ונשכחה נתנה בארבעים כל המשכח תורתו נשמטו משתמרת וכל שאינו משמר את התורה אין נשמטו משתמרת תנא דבי רבי ישמעאל משל "לאדם ששכר צפור דרור לעבדו אמר כמדומה אתה שאם אתה מאבדה שאני נוטל ממך אשכר ברמיה, נשמתך אני נוטל ממך: מתני' "שני "שלחנות היו באולם מבפנים על פתח הבית אחד של שייש ואחד של זהב על של זהב ביציאתו "שמעלין בקודש ולא מורידין, ואחד של "זהב מבפנים שעליו לחם הפנים תמיד "ומערכה "כהנים נכנסין שנים בידם שני סדרים ושנים בידם שני ביזיכין, ומערכה מקדימין לפניהם שנים ליטול שני סדרים ושנים ליטול שני ביזיכין המבזיכים עומדים בצפון ופניהם לדרום והמסיעין עומדים בדרום ופניהם בצפון אלו משכין ואלו מניחין ופתח של זה "כנגד פתח של זה שנאמר "לפני תמיד" ר' יוסי אומר אפי' אלו נוטלין ואלו מניחין אף "היא היתה תמיד, "יצאו ונתנום על שלחן הזהב שהיה באולם הקטורת הבוכין והחלות מתחלקות לכהנים, חל יום כיפורים להיות בשבת החלות מתחלקות לערב, חל להיות בערב שבת שעיר של יום הכפורים נאכל לעזאזל והבבליים אוכלין אותו כשהוא חי מפני שדעתן יפה: גמ' תניא רבי יוסי אומר אפי' סילק את הישנה שחרית וסידר את החדשה ערבית אין בכך כלום, אלא מה אני מקיים "לפני תמיד שלא ילין שלחן בלא לחם אר' אמי מדבריו של ר' יוסי נלמד שאפילו לא שנה אדם אלא פרק אחד שחרית ופרק אחד ערבית קיים מצות "לא ימוש (את) ספר התורה הזה מפיך "אמר רבי יוחנן משום ר"ש בן יוחי אפי' לא קרא אדם אלא קריאת שמע שחרית וערבית קיים "לא ימוש" ודבר זה אמור לאומרו בפני עמי הארץ ובבא אמר מצוה לאומרו בפני עמי הארץ) שאל בן דמה בן אחותו של ר' ישמעאל את ר' ישמעאל כגון אני שלמדתי כל התורה כולה מדו ללמד הכמת יוניות? קרא עליו הכתוב הזה "לא ימוש ספר התורה הזה מפיך והגית בו יומם ולילה" צא וברוק שעה שאינה לא מן היום ולא מן הלילה ולמד בה חכמת יוניות ופליגא ד' שמואל בר נחמני דאמר ר' שמואל בר נחמני א"ד יונתן פסוק זה אינו לא חובה ולא מצוה אלא ברכה: ראה הקב"ה את יהושע שדברי תורה חביבים עליו ביותר שנאמר "ומשרתו יהושע בן נון נער לא ימיש מתוך האהל אמר לו הקדוש ברוך הוא יהושע כל כך חביבין עליך דברי תורה לא ימיש ספר התורה הזה מפיך, תנא דבי ר' ישמעאל "דברי תורה לא יהו עליך חובה ואי אתה רשאי לפטור עצמך מהן אמר חזקיה מאי דכתיב "ואף הסיתך מפי צר רחב לא מיצק תחתיה" בוא וראה שלא כמדת הקדוש ברוך הוא מדת בשר ודם מדת בשר ודם "אדם מסית את חבירו מדרכי חיים לדרכי מיתה והקדוש ברוך הוא מסית את האדם מדרכי מיתה לדרכי חיים שנאמר "ואף הסיתך מפי צר "מניחתם שפיה צר "ושעשוה צבור בתוכה

יכול אפילו מתחת לתכו. מתנה היא בתוספתא לתנא (פ"ג ה"ח): אחר של כתף. כדתנו בספרים גבי סיפוק של שיש וכן מוכח בתוספתא פרק י"ג שם שבת (דף סה:) דתנן י"ג שולחנות היו במקדש ו' של שיש וכנגדם ו' של זהב ואחד גבוה מכולם ואמרו כל כתף של כתף ושיש של שיש ואחד של זהב ואחד גבוה מכולם ואמרו כל כתף של כתף ושיש של שיש ואחד של זהב ואחד גבוה מכולם [סי] ר' אחאי ור' מיישא ומתו מה שהיו רבי שמואל בר רב יתקן להם כתף של כתף מפני שהוא מרומה ליה כתף "כרעין דהוי כתף. ניקי במקדש שכתב שהיו מתיתין לתוך תם כך מוליכין לתוכו תם שנתמעט של מלוא קימחו ומשמרט של כבש המזומנים ללחם ומיתו ככל המזומנים ללחמים ומיתו ככל הספרים כתוב שם במסכת ובמסכת תמיד מייתי לה בפרק לו סיו ספפים (דף נב:) אחד של כתף ואחד של זהב בשולחנות של מלוא ולתן להתוה דתלה לעמר דכי היכי דתיכוה גם תלחם ה"מ לתחברים לחם כן הוה ליה לתיתוי מפני דמסכת תמיד (ס"פ מי"ב) לא סמיכת בשר בשר הקדש משולש ובקונטרס כגירסתו. והאי דקתי לה בבריתא כתף היא ולא דפריך במסכת תמיד (דף נב:) מכדי אין מניחין במקום מעורות לתתי מעבי דמיים ניעבדו דכספא והכא ומתני' ר' שמעון בר רבי יתקן מפני מעורות לחלוטי פריך ור' שמעון בר רבי יתקן מפני מעורות דמיים להכי בפסחים (דף יב:) מתני' לעמוד מכמה יומים. פימה וכי לא היה יודע דגזרו עליה ונעיל פירמיני כרים רבי יעמעמל (דף סה: ד"ה מחזר): לא יהו עליך חובה. כלומר שם ל חוב ואומר מפי מפרעט ולפעמר כך לא יתמר תהיה רשאי לפטור תמר ולפעמר שלא תהה רשאי לפטור לא יהו עליך חובה ולא יהו עליך מצוה שלא תהה רשאי לפטור עליך מהן כך פירש בקונטרס שלא יהו לא יהו עליך מצוה שלא תהה רשאי לפטור עליך מהן כך פירש בקונטרס שלא יהו עליך חובה ול